

Sygn. akt: I C 1907/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wecnka
Protokolant:	Katarzyna Pawluczuk

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2018 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko M. C.

o zapłatę kwoty 2108 złotych

I. Zasądza od pozwanej M. C. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2108 złotych (dwa tysiące sto osiem złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w stosunku rocznym od następujących kwot:

- 713 złotych od dnia 2 listopada 2016 roku do dnia zapłaty,
- 680 złotych od dnia 30 października 2016 roku do dnia zapłaty,
- 715złotych od dnia 30 października 2016 roku do dnia zapłaty.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III. Przyznaje ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim kuratorowi nieznaney z miejsca pobytu pozwanej M. C. radcy prawnemu A. K. wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji kuratora w kwocie 1107 złotych (jeden tysiąc sto siedem złotych).

IV. Zasądza od pozwanej M. C. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2124 złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1907/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagając się zasądzenia na jego rzecz od M. C. kwoty 2108 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 713 zł od dnia 1 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, od kwoty 680 zł od dnia 30 października 2016 roku do dnia zapłaty i od kwoty 715 zł od dnia 29 października 2018 roku do dnia zapłaty oraz poniesionych kosztów procesu według norm

przepisanych. Wskazywał, że pozwana korzystała z przejazdów pociągiem (...) nie posiadając ważnego biletu, wobec czego została zobowiązana do zapłaty należności przewozowych i opłat dodatkowych, za każdy z przejazdów. Nie uregulowała należności dobrowolnie, co czyni powództwo zasadnym (k.2-4).

Sąd Rejonowy L. Z. w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego B.(k.5).

Kurator ustanowiony dla nieznanej z pobytu pozwanej M. C. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powoda kosztami procesu. Nie kwestionował faktu, że pozwana trzykrotnie podróżowała bez ważnego biletu. Podniósł natomiast, że wysokość naliczonej opłaty dodatkowej, którą została obciążona pozwana jest rażąco wygórowana i powód nie udowodnił jej wysokości (k.46-47). Na rozprawie w dniu 26 marca 2018r podniósł zarzut przedawnienia roszczenia (k.56).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie było, że M. C. podróżowała w dniu 7 października 2016 roku o godz. 18.15 pociągiem (...) na trasie S. – G. bez ważnego biletu, w związku z czym została zobowiązana do zapłaty kwoty 715 złotych, w tym 65 złotych tytułem należności przewozowej i 650 złotych tytułem opłaty dodatkowej, w terminie 21 dni od daty wystawienia wezwania. Następnie w dniu 7 października 2016 roku o godz. 23:30 bez biletu podróżowała na trasie G. – (...). W toku kontroli została zobowiązana do zapłaty kwoty 713 złotych, w tym 63 złotych tytułem należności przewozowej i 650 złotych tytułem opłaty dodatkowej, w terminie 21 dni od daty wystawienia wezwania. W dniu 8 października 2016 roku o godz. 7:44 podróżowała natomiast bez biletu na trasie (...) i została zobowiązana do zapłaty kwoty 680 złotych, w tym 50 złotych tytułem należności przewozowej i 650 złotych tytułem opłaty dodatkowej, w terminie 21 dni od daty wystawienia wezwania (wezwania (...), (...), (...)) k.15-16). Nie stanowiło przedmiotu sporu również to, że pozwana dobrowolnie nie dokonała zapłaty nałożonych na nią należności.

Zgodnie z treścią art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Głównym obowiązkiem przewoźnika jest przewiezienie kontrahenta określoną trasą lub do wskazanego miejsca przeznaczenia. Z kolei podstawowym zobowiązaniem osoby korzystającej z przewozu jest zapłacenie wynagrodzenia. Do zawarcia umowy przewozu dochodzi per facta concludentia, m.in. przez zajęcie miejsca przez podróżnego w środku transportu. Na tej podstawie wierzyciel ma prawo oczekiwać, że dłużnik spełni obciążające go świadczenie, a więc, iż zachowa się zgodnie z treścią zobowiązania, zaspokajając określony w jego treści interes wierzyciela.

Gdy świadczenie należne wierzycielowi nie zostanie spełnione przysługuje mu roszczenie o naprawienie szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania przez dłużnika. Zgodnie bowiem z treścią art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W niniejszym przypadku pozwana trzykrotnie świadomie i dobrowolnie podjęła decyzję zawarcia umowy przewozu wsiadając do pociągu (...), i zajmując w nim miejsce. Nie posiadała przy tym ważnego dokumentu przewozu.

Zgodnie z art. 33a ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1173 ze zm), w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty.

Wysokość opłaty za przewóz pociągami (...) została uzależniona od odległości trasy przejazdu. Wynosi ona odpowiednio na trasach S. – G. 65 złotych (361km-380km), G. – (...) 63 złote (321km-340km) i (...) 50 złotych (196km-200km) (cennik biletów jednorazowych – pociągi (...), IC k. 54-54v.).

Wysokość opłaty dodatkowej w przypadku braku ważnego biletu wynika natomiast z §2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 stycznia 2005 roku w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej (Dz.U.2005, nr 14,poz. 117) i wynosi 650 złotych za każdy przejazd bez ważnego biletu tj. pięćdziesięciokrotność kwoty 13 złotych będącej ceną biletu jednorazowego, normalnego, najtańszego stosowanego przez (...) według aktualnego cennika usług przewozowych udostępnionego na stronie internetowej przewoźnika i w pociągach.

Fakt niewykonania zobowiązania wynikającego z umowy przewozu przez pozwaną M. C. stał się podstawą po stronie wierzyciela (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. do dochodzenia roszczenia odszkodowawczego w wysokości równej należności za przejazd i opłacie dodatkowej, co daje łącznie kwoty 713 zł, 715 zł i 680 zł za każdy z przejazdów. Zasadnie zatem kontrolujący stwierdzając brak wywiązania się przez osobę korzystającą z przewozu z ciężącego po jej stronie obowiązku uiszczenia z tego tytułu zapłaty, wezwał ją do zapłaty należności za przejazd wraz z opłatą dodatkową. Między powstała szkoda, a zachowaniem pozwanego istnieje bezpośredni związek przyczynowy.

Zgodnie z art. 778 kc roszczenia z umowy przewozu przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu. Pozwana podróżowała pociągami powoda w dniach 7 i 8 października 2016 roku, natomiast pozew został złożony do Sądu Rejonowego L. Z.w L. w dniu 22 czerwca 2017 roku. Roszczenie zgłoszone niniejszym pozwem, wbrew twierdzeniom kuratora pozwanej nie uległo wiec przedawnieniu. Nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pomyłka zawarta w treści pozwu – określenie nazwiska pozwanej jako (...), a nie (...). Osobę pozwana w sprawie dostatecznie identyfikował bowiem wskazany przez powoda numer PESEL.

Mając na względzie powyższe, należało na podstawie ww. przepisów zasądzić od pozwanej M. C. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 2108 złotych. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. wyznaczając ich bieg w odniesieniu do kwot 680 zł i 715 zł zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 30 października 2016 roku i 29 października 2016 rok do dnia zapłaty. Wezwanie do zapłaty kwoty 680 zł zostało wystawione w dniu 8 października 2016 roku, w którym wskazany został 21-termin do zapłaty należności, który upłynął z dniem 29 października 2016 r. Wezwanie do zapłaty kwoty 715 zł zostało wystawione w dniu 7 października 2016 roku, w którym wskazany został 21-termin do zapłaty należności, który upłynął z dniem 28 października 2016 r. Powód wnosił również o zasądzenie od pozwanej odsetek ustawowych jak za opóźnienie od kwoty 713 zł (wezwanie z dnia 8 października 2016 roku) od dnia 1 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, które w zakresie dnia 1 listopada 2016 roku podlegało oddaleniu (punkt I i II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o dyspozycję art. 100 zd. drugie k.p.c. Powód przegrał sprawę jedynie w nieznacznym zakresie dotyczącym żadanego roszczenia odsetkowego. To na pozwanej ciąży więc obowiązek zwrotu powodowi wszystkich należnych, poniesionych kosztów na które składają się kwota 100 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 1107 zł tytułem uiszczonych zaliczek na poczet wynagrodzenia kuratora nieznaney z miejsca pobytu pozwanej, a także koszty zastępstwa procesowego w wysokości 917 zł, ustalone zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 ze zm.) wraz z opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych ustaloną na podstawie części IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (Dz. U. 2016. 1827 t. j.).

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U.2013.1476 ze zm.) Sąd przyznał radcy prawnemu A. K. – kuratorowi ustanowionemu dla pozwanej M. C. wynagrodzenia w kwocie 1107 zł, w tym należny podatek VAT.